

Kaj Riesterer träffade jag för första gången i samband med att AIK Hockey krisade 2003. Han beskrevs som en välgörare och verkade vara en trevlig man.

Nästa gång Kaj och jag talades vid var när Kaj ville sälja aktier i AIK Ishockey. Det var nog 2009.

Thomas Johansson fick jag kontakt med när han nyttillträdde VD i feb/mars 2014. En grupp människor hade börjat tala om att försöka bringa ordning i AIK Hockey (denna grupp mynnade ut i söndagsgruppen) och jag blev presenterad för Thomas i samband med ett besök i Stockholm. Thomas meddelade sina storslagna planer för AIK Ishockey och redogjorde för som bakgrund som framgångsrik livsmedelhandlare.

Bra så.

Jag hade kontakt med Thomas under hela våren och vi sågs vid ett par tillfällen när jag besökte Stockholm. Han hade en plan på hur han skulle anställa Roger Melin. Först skulle Roger, enligt Thomas, komma till kvalserien för han "vägrade" gå in i kvalserien med våra dåvarande tränare. Sedan ändrades musiken och Roger skulle bryta sitt kontrakt med Linköping och komma under sommaren.

Vid ett tillfälle ringde Thomas och föreslog att jag skulle skänka AIK Hockey 50.000 kronor. När jag frågade om det fanns fler som gjorde det bedyrade han att så var fallet. I ett försök att hjälpa till skänkte jag således 50.000 kronor till AIK Hockey AB. Medlen finns bokförda i april 2014 som gåva. Det visade sig senare att de andra som skickade in 50.000 kronor hade lånat ut sina pengar, men det är en annan story. Efter den händelsen blev jag en aning skeptisk till Thomas.

Thomas ringde mig och berättade om en AIK:are som fått problem. Kaj Riesterer. Thomas och Kaj visade sig känna varandra och hade gemensamma intressen i bolaget Svensk Kyla i Stockholm AB. Båda hade "klivit ur" för att det skulle se bra ut, men andra profiler satt nu där istället (Peder Bäckström styrelseledamot och ordförande i AIK Ishockey IF samt Anders Gozzi). Enligt Thomas ville man inte skylta med denna koppling.

Nåväl, Kaj hade fått problem. Ett av hans bolag Goaltender Shop Sweden AB var illa ute. Då Thomas visste att jag arbetar med företagsrekonstruktioner frågade han mig om jag kunde kontakta Kaj och se om jag kunde hjälpa till. Kontakt togs och jag träffade Kaj.

Det visade sig att bolaget hade kort tid kvar i livet och Kaj var trött på det samt att fortsätta förlora pengar.

Jag såg rekonstruktion som en möjlig utväg, men Kaj meddelade att han inte fick spendera ett öre till på bolaget. Order "hemifrån".

Jag ringde några samtal för att se om intresse fanns att ta över en affär som sålde hockeyutrustning. En gammal kompis tyckte det lät spännande och efter ytterligare några samtal fanns det rekonstruktionskapital att tillgå.

Affären skrevs med ett av mina konsultbolag men genomfördes aldrig. Anledningen var enkel. I det upprättade avtalet fanns vissa villkor som skulle uppfyllas för att köpet skulle gå igenom, men det sprack på att de villkoren inte kunde uppfyllas.

En tid efteråt försökte jag ändå få hjälpa Kaj att genomföra affären, men det slutade med att ingen ville ha Kajs business. Han hade inte vilja eller råd att själv genomföra en rekonstruktion så det hände inget mer.

Där tog storyn slut trodde jag. Jag trodde fel. I augusti 2014 blev jag uppringd av en ledare i ett Stockholmslag som frågade om jag kunde tänka mig att sälja ut det restlager som fanns. Han hade fått mitt nummer av Kaj. Jag hänvisade åter till Kaj och tillsände honom ett mail (se pdf). Efter det hörde jag inget mer.

Thomas Johansson hade jag en fortsatt hygglig relation med tills han inför söndagsgruppen för med osanning angående det berömda lånet och Hans Löfgrens avtal. Jag fortsatte dock mina relationer tills den dag som jag i egenskap av "granskare" med mina egna ögon såg vad Thomas arbete som VD hade medfört för AIK Hockey. Kaos.

Nu finns det de som anser att jag bedriver en hämndaktion mot dessa herrar. Det är klart att det inte är så. Det som sker i det privata stannar där, men när jag ser vad de åsamkat AIK Hockey för skada kan jag inte vara tyst för att vi har träffats i det privata näringslivet.

Thomas var för övrigt den person som skrev under mitt företags sponsoravtal den 6 september 2014. Det avtal som garanterar AIK Ishockey 490.000 kronor under säsongen 2014/15. Detta skedde också innan den sk granskningen påbörjats och allt kom i en annan dager.

I samband med diskussionen med Kaj framkom det en annan besvärande omständighet som gjorde både mig och slutlig köpare fundersamma. Bolaget hade under många år sålt varor till AIK Hockey. AIK handlade för ca 3-4.000.000 kronor om året med en beräknad bruttovinst för bolaget på 20-30 %. Kaj omnämndes som en stor frälsare för AIK samtidigt som dessa affärer gjordes. Kaj ställde upp och lånade in pengar när det behövdes. Pengar han fick tillbaka när AIK kunde betala.

Kaj skrev sedan dessa nu snart berömda gåvobrev. Vi skall inte glömma att Kaj satt i styrelsen för AIK Hockey under dessa år och var med och tog beslut som gjorde att AIK blödde ekonomiskt. I ett sätt att kompensera skrec Kaj dessa gåvobrev. Det är oklart hur mycket de andra i styrelsen "hejade" på dessa skumma lösningar, men klart är att de meddelat att några försök att driva in medlen ej skall ske. Resten hittar Ni i avsnittet om detta.

Jag antar att likt förra gången det påtalades att dessa (och andra) personer har gjort fel i AIK Hockeys namn – skall man nu försöka få budbäraren, dvs jag, att framstå i så dålig dager som möjligt. Media drar ju till med vilka rubriker som helst för att skapa klick och sälja lösnummer.

Tycker Ni inte att det är konstigt att media, med något litet undantag, inte siktar in sig på de fel som har begåtts.

Vad är det för fel – är det inte roligt att den person alla försökt smutsa – har rätt och har lämnat bevis som ej går att ifrågasätta.

Det trodde jag faktiskt inte. I övrigt tycker jag mig ha haft hygglig koll på hur händelseförloppet kommer se ut.

JG